

maa dog siges at være i høj Grad afhængigt af de konkrete Omstændigheder. Man har som Følge heraf behandlet Mærkefalsk som en fra Dokumentfalsk forskellig Forbrydelse, der bør belægges med en noget lavere Straf, dels som objektivt mindre farlig for Samhandelens Sikkerhed, dels som subjektivt mindre graverende, idet Unladelser af at knytte en bestemt Persons, Selskabs eller Institutions Navn eller Betegnelse til det foreliggende Falsum betager Forbrydelsen et Strafforhøjelsesmoment, der hører med til det egentlige Dokumentfalsks Begreb.

Den eneste særlige Bestemmelse om *Varefalsk* findes i § 181. Iøvrigt vil saadant Falsk — ligesom efter Udkastet — være at behandle efter Bedrageribestemmelserne.

Til §§ 172—177. (U. §§ 158—163, jfr. Mot. Sp. 272—76).

Disse Paragraffer, der træder i Stedet for Straffelovens §§ 268—276, omhandler de Forhold, der straffes som *Dokumentfalsk*.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Misbrug af Dokumenter der bør falde ind under det strafbares Omraade, gaar Forslaget ligesom Kommissionen paa flere Punkter videre end Straffeloven. Denne fastsætter i §§ 268—276 kun Straf for *Misbrug ved Hjælp af uegte Dokumenter*. Saadanne Misbrug omhandles i Forslagets § 172 (U. § 158). Men endvidere er der ud fra den Betragtning, at ogsaa andre Dokumentforbrydelser kan medføre den samme eller en lignende Fare for Retslivets Sikkerhed som de i Straffeloven omhandlede Misbrug af uegte Dokumenter, inddraget forskellige andre mislige Forhold under det strafbares Omraade. Som Dokumentfalsk straffes saaledes ogsaa *Misbrug ved Undertrykkelse af Dokumenter*, jfr. Lovforslagets § 173 (U. § 159), en Paragraf, hvortil der ikke findes noget svarende i Straffeloven, men derimod vel for enkelte Forholds Vedkommende i Speciallovgivningen, jfr. f. Eks. Sælov 1. April 1892 § 287, 2. Stk.

Dernæst foreslaas straffet efter Reglerne om Dokumentfalsk *Tilsmigelse af en andens Underskrift paa et Dokument* ved at benytte hans Vildfarelse med Hensyn til Dokumentets Benyttelse. Reglen herom haves i § 175 (U. § 161). Nogen tilsvarende Regel findes ikke i Straffeloven, hvorimod der undertiden i Særlovgivningen, f. Eks. i Lov af 15. Maj 1875 § 22, er fastsat Straf for et lignende Forhold.

Endvidere omfatter Kapitlet Bestemmelser om Benyttelse af et ægte og uforfalsket Dokument som vedrørende en anden

Person end den det virkelig angaar — det saakaldte *personelle Falsk* — eller en anden Genstand end ment, jfr. Lovforslagets § 176 (U. § 162). En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i Straffeloven, men er undertiden optaget i Særlovgivningen, jfr. f. Eks. Lov af 15. Maj 1875 § 22.

Endelig har man udvidet Budene om Dokumentfalsk til ogsaa at omfatte visse af de Misbrug, der iværksættes ved at give et ægte Dokument et urigtigt Indhold, det saakaldte *intellektuelle Falsk*, nemlig saadanne usande Bevidnelser, som ifølge særlig Lovhjemmel eller paa Grund af det praktiske Behov tillægges særlig Betydning, saasom offentlige Dokumenter og private Læge-, Jordemoder- og Dyrlegeattester. Bestemmelsen herom haves i § 177 (U. § 163), hvortil der ikke svarer nogen almindelig Regel i den nu gældende Straffelov. Forholdet vil nu undertiden kunne rammes af Straffelovens § 155, og i enkelte Tilfælde er et tilsvarende Forhold gjort strafbart dels ifølge Bestemmelser i Straffeloven, f. Eks. §§ 81, 133, 134 og 262, dels ifølge Bestemmelser udenfor Straffeloven, f. Eks. Sælovens § 287 og Lov 15. Maj 1875 § 22.

Den almindelige Straf for Dokumentfalsk, der fastsættes i § 174, er for de i Stk. 2 ommeldte Misbrugs Vedkommende skærpet noget i Forhold til Udkastets Bestemmelser (§ 160). Den i § 174 angivne Straf foreslaas som Helhed bragt til Anvendelse paa det i § 175 omhandlede Forhold (Tilsmigelse af Underskrift). Man gaar dog herved ud fra, at saadanne skærpende Omstændigheder, hvorunder ifølge § 174, Stk. 2 Straffen kan stige til Tugthus indtil 10 Aar, ikke kan antages at ville foreligge ved de i § 175 omhandlede Forbrydelser. For det personelle og intellektuelle Falsks Vedkommende er der i §§ 176 og 177 (U. §§ 162 og 163) fastsat mildere Straffebestemmelser.

Til § 178. (U. § 164, jfr. Mot. Sp. 276—78).

Denne Paragraf, der delvis træder i Stedet for Straffelovens § 278, giver Regler om *Mærkefalsk* ved Hjælp af saavel offentligt som privat Stempel og Mærke. Herunder falder saavel det Tilfælde, at Skuffelse fremkaldes ved, at selve Erklæringen er falsk eller forfalsket, som det Tilfælde, at en i og for sig ægte d. v. s. fra rette Vedkommende hidrørende Erklæring uberettiget er anbragt paa en Genstand, som den ikke er bestemt for.